

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

25 de aliis Differentiis ciuilium, & criminalliu[m] caussarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

ueniens eod. tit. ca. reos, 23. q. 5. ca. cum dicitur, de donat. pro excusan- da dilacione veniendi, vt si infirmitate detineatur, qua impeditur...

De aliis differentiis Civilium, & Criminalium cauffarum. Cap. 25.

- 1 Carceribus quando quis pro civilibus & criminalibus negotiis mancipetur.
2 Criminalia iudicia biennio, & civilia triennio finem habere debent.
3 Penales exactiones quando, & que tranfeant in heredes.
4 Contumax alio modo in civilibus, quam in criminalibus puniatur.

Q Varta differentia criminalium, & civilium iudiciorum: quod pro civilibus negotiis iure communi vix quis in carcerem detur dicitur...

Q Varta differentia criminalium, & civilium iudiciorum: quod pro civilibus negotiis iure communi vix quis in carcerem detur dicitur, l. nemo carcerem, de exactor. trib. lib. 10. C. anth. sed hodie, de offic. diuers. iudi. C. §. necessarium, vt nulli iudic. &c. in anthen. coll. 9. nisi se submiserit carcerationi, vel condemnatus contumax sit, vt Deo fauente, dicemus in cessione bonorum, & pauca de carceribus diximus supra, lib. 3. ca. 33. in pena carceris. Pro criminalibus autem ordinariis iuris fit carcer reos concludi, potissimum in grauioribus sceleribus, l. i. §. diuus, de custo. reor. in P. Interdum & accusatorem cum reo, l. 2. C. de exhib. reis, imo & mulieres ipsas, aurb. hodie, de custo. reor. C. leparatis tamen carceribus a virorum carcere, l. quoniam, C. eod. tit. Quinto tamen dicitur, quod criminalia citius, quam civilia finem accipere debeant: criminalia biennio, tot. tit. §. l. si. vt im. cert. tem. crim. que termin. C. l. i. §. fin. C. de custo. reor. civilia triennio, l. propterandum, d. l. propterandum, §. fin. autem reus absierit, C. de iud. Et post delationem reus delatus potest anno elapso honores petere ante sententiam: nisi per eum steterit, quominus lis expedita fuerit, l. reus delatus, de mun. & ho. nor. P. §. Sexta differentia, vt ex penalis actionibus defunctorum heredes non teneantur, nec pro crimine: quia pena suos sequitur auctores, estque personalis, l. si pena, l. sancimus, de pen. in P. l. crimen paternum, C. eo. tit. Nisi si quid peruenit ad eos ex crimine, l. de primat. del. in P. l. i. ex del. def. in quan. hered. teneant. l. ex iudiciorum, de accusa. in P. §. non autem, de perpet. & temp. actio. pauca quoque exceptis, in quibus penalis actio in heredem transit, qua notat. a glo. in §. non autem, de perpet. & temp. actio. In civilibus autem actiones ab heredibus & contra heredes ex facto defunctorum dantur, vt constat ex toto ritu. Vt actio ab hered. & contra hered. incip. C. §. Septima, iudicium propositum in caussis pecuniariis existimationem non laedit absentis, sed bona possidentur laicantis, Vp. in l. 2. §. Pau. lin. possessionem, 6. §. Vp. in l. Fulcinius, 7. in princ. §. l. quib. ex cau. in posse. eat. lib. 42. P. iuu. 3. At in criminalibus, contumax infamia notatur, l. fin. de requi. reis, C. l. i. §. vt intra cert. temp. §. C. §. Octaua, in pecuniariis caussis iure ordinario non datur, nisi semel in singulis caussis dilatio: in capitalibus autem reo tres, accusatori duae dari possunt, verum causa cognita, l. si de feriis in P. Solent tamen in civilibus ad conuincendam malitiam fugientium cum caussis etiam cognitione dari tres dilaciones, aurb. in vobemus, C. de iudi. au. qui semel, C. quomo. & quan. 6. iud. §. Nona, in pro civilibus negotiis caussa accedere potest fideiusor, non pro crimine, cui pena capitalis imponitur, l. si a reo, §. fin. de fideiusso. quia personales pena sunt, vt ante explicauimus. Si tamen crimine leue sit, cuius pena in pecuniariam permutari possit, accipi possunt fideiussores. l. i. §. l. diuus, de custo. reo. in P. Nam & reus aliquando sub fideiussione sui ipsius carceri soluitur, d. l. i. l. cum clericus, 25. §. i. de epis. & cler. C. Neq; ambigit quiquam interdum corporales penas in pecuniarias, & contra, posse com-

mutari, l. i. §. fin. cum sim. ibi nota, de pte. in P. Accipitur & vadimonium proaltero, dum cautiones iudicio sustendi caussa sunt, l. si quis seruum, 7. §. l. si quis cautio. iud. fist. cau. fa. lib. 2. P. tit. ii. quibus fideiussores obstringuntur ad id quod intererit accusatoris, non fuisse in iudicio reum, l. 2. §. fin. qui saris. d. cog. lib. 2. P. tit. 6. non ad penam, ad quam etiam subeundam minime te obligant. Contra quam ferunt tamen contigisse inter illos Pythagoricos amicissimos Damonem & Pythiam sub Dionysio tyranno, Vale. Max. lib. 4. c. 7.

De alia differentia civilium, & criminalium negotiorum ex ordine iudiciali. Cap. 26.

- 1 Ordo iudicialis quis non seruetur in criminalibus caussis.
2 Accusationes criminum quare cito expediri debent.
3 Ordo iudicandi crimina qualis olim, & postea fuerit.

DECIMA differentia erit, Ordinem iudiciale civilium caussarum, de quo in l. 4. §. fin. de senten. & interl. om. iud. in ca. qua fronte, de appella. de quo in iudicis, Deo fauente dicitur, non seruari in examinandis criminibus: in quibus extra ordinem ideo dicitur iudex cognoscere, l. ordo. de publ. iud. l. licitatio §. quod illicite, de publ. c. ad petitionem, de accusa. l. i. §. si. §. l. hodie, l. 13. de pen. in P. l. in Senatusconsultum, §. §. i. ad S. C. Turp. Non autem putandum est, inordinare, vel nullo seruato certo ordine, crimina tractari in iudicio: nam ordo quidem aliquis est seruandus, certusue est, o. dilectus filius, de simo. c. qualiter & quando, in 2. §. pen. §. fin. de accus. verum alius a caussis civilibus. Sablataque civilium notionum hic solemnitate diutina comperendinatione criminum conuincantur vel eludantur pena: §. Sole tamen calere criminum inuidia recenti accusatione, & ad vindictam & animaduersionem iudicum animos propellere, qui comperendinata re forensi artificio refrigescunt: & prorogata die, iusta ira accusatorum relanguescit, & lacryma iudicum exarescunt, qui prius & orborum & viduarum calamitatem ingemiscere videbantur, vt ait Budaeus, in annota. prio. in P. in l. fin. de senat. Sic Constantinus Caesar sanciuir, l. i. C. de custo. reo. celeriter accusatorem accusare debere, atque statim vbi custo. diae mancipatus est reus, de eo quaestionem fieri: si noxius inuentus sit, puniatur: si innocens absoluaatur. Vt aut vltor pena ex sanctione Gratiani, Valer. & Theod. Caesarum, l. si. eo. inde eos subducatur, aut absoluendos diutina pena non maceret. §. Qualis fuerit ordo antiquus apud Romanos non referat, quia hunc contextit & explicauit iam Brissonius, lib. 2. Selectarum antiq. iuris, c. 1. Nec vnquam mihi placuit aliorum labores usurpare. Et latius etiam in iudiciorum tractatu de ordine Deo fauente tractabimus, vt in propria sede, simul cum aliis, quae communia aut specialia sunt iudicis criminalium & civilium caussarum, de probationibus, iudicis, & quaestionibus, & similibus agentes.

De Penarum impositione.

C A P. 27.

- 1 Pœnis affici nemo priuata auctoritate legitime potest.
2 Pœnas magistratus omnes non possunt, nec qui possunt, quas voluerint infligere.
3 Pœnam infligendam iudex, qui condemnauit, nec mutare nec moderari potest.
Pileus quare aufertur damnatis vltimo supplicio, eod.
Serui sunt pœna damnatis vltimo supplicio, eod.

VMt pœna soluitur pro delictis, fit satis constitutionibus, quae puniunt crimina. Et finis totius prosecutionis & iudicii criminum, in penarum solutione ponitur. Proinde secundum iudicis sententiam, & ex eius praescripto inferri debent. Nec sine auctoritate publica priuatus punire potest, sed is prius iudicandus iudici debet offerre: alioquin vltimum supplicium non effugit, geminae suspicioni obnoxius, quod aut publicum reum ne facinorosus socios publicaret, seueritati legum & debita subtraxerit quaestioni: aut propriam fortassis inimicum sub huiusmodi vindi & nomine consilio atrociori confecerit, l. si de malef. & mathe. lib. 9. C. i. 18. Et quamuis aliquis sit sceleribus implicatus, idcirco tamen iudiciorum vigor, iurisque publici tutela in medio constituta, ne quisque sibi valeat permittere vltionem, l. nullus, 13. de iude. C. ca. porro, iuncta gl. 2. de diuor. Neq; quia licet impune interdum cuique illatam iniuriam vindicare, casus notat. glo. in d. l. nullus, in verbo vltionem. Ideo non quam aut raro receptum, penas publicas a priuato omnino imponi posse: cum non sit singulis concedendum, quod per magistratu expediri solet publice, ne occasio sit maioris